

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserter) vsprejema upravništvo in ekspedicijska pisarna „Katol. Tiskarna“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 192.

V Ljubljani, v četrtek 23. avgusta 1894.

Letnik XXII.

Shod kat. polit. društva na Pristavi pri Trzinu.

(Dalje).

Tretji je govoril dr. Janez Ev. Krek. Osnovo njegovega govora podajemo tukaj: Slabo vreme se nam je obetalo začetkom našega zborovanja. Vendar so se oblaki ravno nad nami prevlekli in dasi vse gore pokriva siva megla: mi smo na vedrem. Vreme je primerno namenu shodovemu. Saj hoče ravno pokazati slabo vreme kmečkega, rokodelskega in delavskega stanu, zraven pa temeljujoč v najtrdnjših načelih nadepolno se ozirati v jasno, solučno prihodnost. Govoriti mi je o delavskem vprašanju. Delavci se ne morejo ločiti od družbe, v kateri živijo. Kdor hoče umevati delavsko vprašanje, mora se ozirati tudi na druge stane, mora razmotravati društveno stanje sploh. V pozabljenem in zaničevanem četrtm, delavskem stanu odsevajo vsi znaki društvene življenja, in sicer se javljajo ravno narobe, nego v višjih slojevih. Svitlobi v višjih stanovih odgovarja tema pri delavcih, sijaju pozabljenost, bogastvu in razkošnosti revščina in glad, lahkomišelnosti in igranju z življenjem mogočna resnost in odločnost. Vso družbo moramo torej poznati, če se hočemo seznaniti z delavci. Zato hočemo ogledati si I. značaj družbe, v kateri živimo, II. vzroke, ki so vplivali na njo, III. pota, ki jo morejo rešiti.

I. Našo dobo označujejo najbolj ti-le znakov:

1. Misel na večnost izginja vedno bolj med nami. Samo za ta svet živimo. Živega upanja, da dosežemo kedaj svoj jedini večni namen, je zmiraj manj v naših srcih. Vsi smo kolikor toliko okuženi tega duha, ki se v raznih stop-

njah kaže, najgrozovitejše pri tistih, ki že popolnoma tajé Boga in iščejo svojih prednikov mej opicami. Krepka vera v Boga in njegovo previdnost se hkrati izgublja. To opazamo pri vseh stanovih; četrti, delavski stan žalibog tudi ni izvzet. Mogočno socialistično gibanje mej njimi stoji popolnoma odkrito na brezverskih, da brezbožnih tleh. Naši avstrijski socialisti so proglasili v Hainfeldu dne 30. decembra 1888 vero za zasebno stvar in se izrekli za prisilno, brezplačno in brezversko šolo. (Verhandlungen des Parteitages der österreichischen Sozialdemokratie in Hainfeld. Wien 1889. L. A. Bretschneider, str. 4, 26.); ravno to so ponovili na svojem letošnjem dunajskem shodu (Verhandlungen des vierten österreichischen sozialdemokratischen Parteitages 25.—31. März 1894. Wien 1894. L. A. Bretschneider, str. VI.) To zahtevajo socialisti povsod. (Za Ameriko prim. R. T. Ely, the labor movement in America. New York. Str. 330., nasl., 370.) Kako sodijo o veri, razvidno je iz zadnje številke „Delavca“, ki v našem slovenskem jeziku piše mej drugim te-le stavke: „Mogočnost, da se delavsko ljudstvo povrne k bogaboječnosti, innade, da zamenja svojo voljo izpolniti mu določeno zgodovinsko misijo z blaginjo v nebesih, je izključena za vedno.“

Vsaka misel na večnost se tedaj naravnost odbacuje. A še gorje se to izraža v teh bogokletnih besedah: „Kar je veda pripomogla v uničenje božanstva, v podjarmljenju narave, v razvrstitvi skladov, vse posledice, katere so protivne verskim čutom, da jih odstranijo; vse

to je živo v delavstvu in se neda več uničiti.“

Naravnost se torej trdi, da je veda uničila Boga; potem ni čuda, če si stavijo delavci nalogo, „varovati državo, to je v ljudstvu ukoreninjeno mišljenje pred vplivom cerkve in vere. Nasproti zavezi, katera si prizadeva versko vzgojo pod varstvom cerkve, ima uveljaviti socialna demokracija stavek svojega programa: Vera je privatna reč.“ („Delavec“ dne 15. avgusta t. l.)

Take misli se silovito razširjajo mej delavskim stanom. A njemu na čast moramo reči, da se niso rodile v zaduhlih tvornicah, niti v mračnih prostorih, koder stanuje četrti stan, marveč da so se preje čule in izvrševale v palačah mogočnikov, v gradovih bogatinov in v sobanah mož, ki so v imenu omike in lažnjive učenosti širili z besedo in pismom te nauke mej ljudstvo in si s tem služili denarja in slave.

2. Razkošnost se množi, z njo pa tudi sebičnost in vedno večja nezadovoljnost. Mirno delavno življenje mnogim preseda. Veliko število jih dela le zato, da bi čim preje moglo brez dela živeti vživanju. Tudi to se je od zgoraj zaneslo mej nižje slojeve. Ni čuda, če umeva sedaj tudi delavski stan ta načela; saj je imel izvrstne učitelje.

3. Vsled tega izginja spoštovanje postavnih oblastij. Oblast postaja prazna beseda. Stariši in otroci, gospodarji in posli so si le prečesto nasprotni. Razstoj mej posamnimi stanovi se veča od dne do dne. Kakor sovražne čete si stojé razni stanovi nasproti. Duhovnika so hoteli odtrgati ljudstvu in ljudstvo duhovniku. Marsikje in v mnogem oziru se jim

LISTEK.

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

XVIII.

Nisem se iz zlobe pritoževal v grozi svoje ječe, v katero so me bili dali. K sreči bila je še prazna boljša in prijetno so me z njo iznenadili.

Ali ne bi bil moral biti celo zadovoljen s tem naznanilom? In vender — da povem resnico — nisem mogel misliti na Heleno brez nevolje. Kake otročarije! da bi se vže moral vedno zagledavati v kako stvar in še celo iz ne mnogo vrednih nagibov! Ko sem šel iz one luknje, obrnil sem svoje oko na steno, na katerej sem tolikokrat slonel, kjer je na nasprotni strani bivala uboga grešnica. Rad bi bil še enkrat slišal ona ginljiva stika.

»Ko povrne devi
Njeno srečo, revič?«

Prazna želja! Bila je zopet ločitev več v tužnem mojem življenju. Nočem mnogo govoriti o tem, sicer bi se mi kedo smejal, a bil bi hinavec, ako ne bi povedal, da sem bil več dnij žalosten radi tega.

Mimogrede pozdravil sem dva uboga tolovaja, svoja soseda, ki sta bila pri oknu. Glavarja ni bilo tam, a opozorjen po tovariših priletel je ter me tudi pozdravil. Začel je peti pesen: »Kedo

povrne itd. Ali se je hotel norčevati z menoj? Stavim, da ko bi to vprašal 50 ljudij, odgovorilo bi mi jih 49: »da«. In navzlic takej večini, mislim da se mi je hotel ropar skazati uljudnega. Jaz sem vsaj smatral ga tako, in bil sem mu hvaležen in pogledal sem ga še enkrat, on pa je pomolvil roko skozi mrežo s kučmo v rokah mahal mi v pozdrav, potem pa sem se obrnil in odšel po stopnicah.

Ko sem prišel na dvorišče, bilo mi je nekaj v tolažbo. Tam je bil gluhonemi deček med vrati. Zagledal me je, spoznal in hotel mi je nasproti leteti. Jetničarjeva žena zagrabila ga je — Bog ve zakaj? — za vratnik in ga tirala v hišo. Hudo mi je bilo, ko ga nisem mogel objeti, a skoki, s kojimi je bil skakal proti meni, so me prijetno dirnoli. Ljubljenu biti je tako sladek občutek!

Bil je dan poln velicij dogodkov. Dva koraka naprej prišel sem mimo okna prejšnje svoje sobe, v katerej je bil sedaj Gioja. »Dober dan, Melhijor!« rekel sem mu mimogrede. Dvignil je glavo in skočivši proti meni je klical: »Dober dan, Silvijo!«

Ah! ni mi bilo mogoče, obstati za hip. Obrnil sem se proti vratom, sel čez visoke stopnice, in deli so me v čedno sobico, vprav nad Giojo.

Ko so čuvaji prinesli posteljo in me pustili samega takoj sem pregledal stene. Bili so napisani vsakteri spomini, deloma s svinčnikom, deloma z ogljem, deloma so bili vrezani. Dobil sem prekrasni francoski kitici, še sedaj mi je žal, da se

jih nisem naučil na pamet. Pod njim bil je podpis: »Le Duc de Normandie« (vojvoda Normandijski). Začel sem jih peti, kolikor mogoče po napevu uboge svoje Magdalene, a čuj, kar zaslišim prav blizu glas, ki jih je pel drugače. Ko je končal, zaklical sem; »dobro!« Oni pa me je takoj vljudno pozdravil in me vprašal, če sem Francoz.

»Ne, Lah sem, ime mi je Silvijo Pellico.«

»Pisatelj »Franciske iz Riminova?«

»Prav tisti.«

Potem napravil mi je uljuden poklon in seveda tudi izrazil svoje sočutje, da sem zaprt.

Vprašal me je nadalje, od katere strani Laške sem doma.

»Iz Pijemonta; Salučan sem.«

Ponavljale so se dvorljivosti o značaji in duševnih darovih Pijemontezov, v prvi vrsti imenoval je salučanske veljavne može, posebno Bodomija.

Kratke te pohvale govoril je tako fino, kakor more storiti le mož, ki je vžival izvrstno vzgojo.

»Sedaj pa naj bode meni dovoljeno, gospod, vprašati Vas, kedo da ste Vi?«

»Peli ste eno mojih pesmic.«

»Krasni kitici, ki sti tu na zidu, sta Vaši?«

»Da, gospod.«

»Vi ste torej . . .«

»Nesrečni vojvoda Normandijski.«

(Dalje sledi.)

G. h. m. m.

e to posrečilo. Podložniki in gosposke ne živé več v zaupnem soglasju. Najbolj se pa kaže ta razstoj mej bogatini in reveži. Orjaška množica revežev vedno narašča. Revščina se proizvaja za milijone, bogastvo za neznatno številce.

V Londonu vstaja vsako jutro 50.000 ljudij, ki ne vedo, kam bodo zvečer položili glavo. Po 4 osebe umirajo povprek na dan glada v tem mestu. Stanovanja angleških delavcev so neizrekljivo slaba. V Liverpoolu stanuje do 45.000 delavcev v ozkih, temnih, vlažnih kletih; revščina in zanemarjenost sta verni družici angleškega delavca (prim. Engels, Die Lage der arbeitenden Klasse in England. Stuttgart 1892. I. H. W. Dietz).

V Evropi ni boljše. Otroci, žene, moški v nebrojnih množicah napolnujejo dan za dnem tvornice, da si zaslužijo svoj pičli kruhek. Topo opravljajo svoj posel, kakor bi v ropotu in siču orjaških strojev hoteli zadušiti spomin na žalostno sedajnost ali misel na negotovo prihodnost. In če se vzdramijo iz svoje ravnodušnosti, jim vskipeva kri v prsih in celemu svetu prisegajo maščevanje. Revščini se pridružuje strast in ogenj osvete se vnema. Iz revščine izvira tudi neuravnost.

Po velikih mestih spé v ogromnih prenočevališčih vsi vprek, mladi in stari obeh spolov. Družine imajo jako velikrat le po en prostor. Neuravnost je tedaj umljiva. Žganje je mnogim jedina tolažba. V delavskih oddelkih velikih mest se ponuja žganjarija za žganjarijo. Pijančevanje je zato zelo razširjeno. V Glasgovi, piše šerif Alison, je vsako nedeljo večer nad 30.000 delavcev pijanih; nič bolje ni v Mendestru.

Ker žena ne more skrbeti za dom, razpada družina. Zakonska zveza in njena svetost se skoraj ne pozna več mej delavci; življenje v grehu jim postaja vsakdanje. Zveza je samo začasna; kadar je obema všeč, se razruši. To svoje ravnanje tudi načeloma opravičujejo socialisti in se proglašajo kot nasprotnike zakona v krščanskem pomenu (prim. R. T. Ely, o. c. str. 370.).

Pri vsem tem se pa skuplja ogromno bogatstvo v rokah nekaterih ljudij. Nenasitni kapital se redi in si siloma išče hrane; po božji podobi vstvarjeni ljudje pa stradajo. Ali je potem čudo, če nastaja tako nepremostno brezdnost mej reveži in bogatini?

Zopet moramo ponoviti, da se je to brezdnost jelo kopati od zgoraj in sedaj ko je skopano, bi je radi zasuli, če ni drugače: tudi s trupli revnega ljudstva.

Odločno, kakor v vseh obzirih, nastopajo tudi v tem socialni demokratje. Trde namreč, 1) da je razloček mej ljudmi in mej raznimi stanovi vzrok revščini in npravni propalosti in 2) da je boj mej stanovi toliko časa naraven, dokler ne preneha razloček mej stanovi in si ne postanejo vsil ljudje jednaki. To načelo zastopajo že milijoni, ki so pripravljeni tudi z bodalom, s smodnikom, z dinamitom zjednačiti svet.

II. Reči smemo torej, da je vsa družba, v kateri živimo razdrta. Temelji njenega zdravega razvoja so razrušeni, zato se tudi ljudje čim dalje, tem bolj razdružujejo. Kje so vzroki tem prikaznim? Glavni vzrok se glasi na kratko: ljudje so jeli odpadati od Boga. Samo pred Bogom smo si vsi jednaki in samo namen naš, ki je tudi Bog sam, nas zedinja po Kristusu v lepo celoto, koder posamni deli opravljajo različne službe, ki pa vse služijo celoti. Že petnajsto stoletje nam pripoveduje, kako so se izobraženci odtujevali krščanstvu, šestnajsto stoletje je pa že postavilo človeka za Boga v protestantstvu. Ravno tedaj se je odprl Evropi nov svet. Ameriko in druge nepoznane zemlje so našli. Sebičnost z brezboštvom v zvezi je jela gospodariti. Propadati so začeli rokodelski cehi, kapitalizem je nastopal. Človeški um si je vedno bolj podjarmljeval naravo, iznašli so stroje; par je izpodrinil trdni rokodelski stan; iz čilega, krepkega in srečnega srednjega stanu so se nabirali reveži nemaniči, ki so morali vstopiti pri kapitalistih v službo. Prišel je gospodarski liberalizem. Malthus, Smith, Ricardo so odstavili človeka raz božji prestol, ki si ga je prilastoval in proglasili denar za Boga. Tista država je po njihovem menenju srečna, ki je bogata. Bogastvo najbolj pospešuje neomejena svoboda. Vsak se sme seliti kamor hoče, sme začeti kakeršno koli podjetje hoče, sme razkosati svoje posestvo kakor hoče. Tako so trdili. Pri tem se pa niso ozirali nato, kako je premoženje razdeljeno. Svoboda naj delavcu nadomestuje

vse drugo. Saj ga nobeden ne sili, da bi vstopil v to ali ono službo. Sam naj si izbira, so dejali. Toda kako si more izbirati človek, ki ga tare lakota, ki mora svoji družini vsak dan zaslužiti kruha? — Mož ni mogel sam zmagovati stroškov za celo družino; zato je morala tudi žena, in konečno tudi otroci — v tvornico (prim. R. Vrba. Dělništvo v boji za sva prava. V Praze 1891, str. 58 nasl.) Ljudij ni vezala več niti ljubezen, niti pravičnost, Denar je postal vladar sveta. (Konec sledi.)

Trezna beseda o ljubezni do domovine.

(V «Vlasti» pisal Pohunek.)

V.

Kako torej ne bi imel kristjan, ki ima pred seboj tako vzvišene vzore, ljubiti domovine, ljubiti svojega naroda z resno, veliko ljubeznijo? Da, tudi kristijan ljubi s posebno ljubeznijo oni del dežele, kjer je tekla njegova zibeljka, kjer done sladki zvoki govorice, v kateri se je prvič učil izgovarjati poleg sladkih imen očeta in matere, ime svojega nebeškega Očeta, naj si že je ta kraj na krutem severu ali na razkošnih bregovih Dardanel ali tam, kjer je sloveči zlati neapolski zaliv, kristijan ljubi svoj kraj bolj nego ves drugi svet. Ker njegova druga domovina, po kateri hrepeni s celim svojim srcem in kjer upa najti zadoščenje vsem svojim željam, ker ta leži v drugem svetu, tako da misel na to drugo domovino spada čisto drugam in ne more nikakor ovirati njegove ljubezni do pozemeljske domovine, brž jo podpira in jej koristi. Zakaj? Ker vidi kristijan v pozemeljski domovini neko predpodobo neko predvorje nebeške domovine. Bog nam vceplja ljubezen do nje v srce, da nam da čutiti, kako ljubo je, če ima človek ped zemlje, ko jo more svojo imenovati, in da nas poduči, da že slutimo, kakšno slast počuti človek še le tedaj, ko bo prišel v nebeško domovino, kjer ni več neprijateljskih napadov, ni več nesreč, ne preprirov, ampak večno veselje in slava brez konca.

VI.

V prešnjih vrsticah smo rekli, da nam je vsajena ljubezen do domovine; a da ta vsajena ali instiktivna ljubezen mora postati razumna in težiti po gotovem namenu in ta zopet mora biti posvečena z vero, katera ljubezen do domovine odobruje in priporoča.

Sedaj pa se nam vsiljuje samo ob sebi vprašanje, v čem obstoji ljubezen do domovine? — Kakor se ne sme naša ljubezen do bližnjega zadovoljiti samo z besedami, ampak mora obsegati vse naše čutenje in mišljenje, na zunaj se pa mora javljati v dejanjih, ki koristijo ali telesu ali duši; tako podobno mora tudi ljubezen do domovine bivati v našem srcu, a ne samo na jeziku, kakor pri tako mnogih, na zunaj pa se mora javljati v dejanjih, iz katerih dobiva domovina korist in dobiček. S tem je že naprej obsojen ves oni jalovi patriotizem, ki se ogiba resnega plodovitega dela in je velik samo v besedah, katere pogostoma domovini več škodujejo, nego koristijo.

Kar se pa tiče patrijotičnih dejanj, bila bi osodna napaka misliti, da je morda samo ta ljubil, ali ljubi domovino, ki je storil za njo na zunaj nekaj imenitnega, to ni res — pač pa je resnično, da tudi oni ljubi svojo domovino, ki zvesto izpolnjuje svoje dolžnosti, kdor živi pošteno, kdor se vadi in izobražuje, da bi se odlikoval v svoji stroki, obrti, umetnostih, in da bi tako koristil, kolikor mu je mogoče, svoji dragi domovini; tako je rekel Smiles, ki je napisal: „Kakor more biti ljubezen do domovine neplemenita, tako je pa tudi taka ljubezen plemenita, katera krepi in povzdiguje deželo s plodovitim delom, katera izpolnjuje zvesto in krepko svoje dolžnosti, katera živi pošteno, zmerno, katera gleda, da bi porabila kolikor najboljše more vse prilike za napredek, naj se podajajo ed koder si bodi, ljubezen do domovine poleg tega, katera spoštuje spomin velikih mož“. (Smiles, Karakter.)

Če je pa res, kar je napisal Smiles, je tudi res, da človek neobhodno potrebuje višjih, idealnih, rečimo naravnost: verskih načel, če ima izpolnovati pošteno, zvesto dolžnosti svojega poklica, svojega posla, če ima živeti pošteno in pomagati širiti pravi napredek in omiko. Da, prave ljubezni do domovine, ljubezni, ki skrbi za varnost, korist, čast in slavo domovine, ni si moči niti misliti brez vere, ker ta ljubezen tirja ne samo pošteno življenje in zvesto izpolnovanje dolžnosti, ampak tudi delovanje v korist dru-

gih, zatajevanje samega sebe, in razven tega še velikih žrtev. Te žrtve so pogosto dovolj težke, žrtve duševnega in gmotnega premoženja, katerih storiti se ne bo upal človek, ki nima v sreč temeljitih verskih načel in temeljite vere v bodoče življenje, kjer dobi vsak pravično plačilo za vse svoje težnje in dejanja.

Pa tudi vse to, kar koristi blagru domovine, kar tvori njeno mogočnost, njeno čast in slavo, in s tem hkrati njeno varnost: znanosti in umetnosti, višje in nižje šole, trgovina in obrt, rokodelstvo in kmetijstvo — vse to more napredovati, rasti in cvetati za nas takrat, kadar gospodujeta v deželi mir in red, kadar je vsak varen na osebni in premoženju. A, da se mir ohrani, potrebna je pa varnost osebe in premoženja, pridno izpolnovanje pravičnosti. Pravičnost je pa čednost, katera sama ob sebi nikakor ne more bivati; ona nujno potrebuje gotove in varne podpore. Ta podpora pravičnosti pa, in zraven zanesljiva braniteljica je vera. Zato smelo rečemo, da brez žive vere niti ni mogoče prave ljubezni do domovine, in vsak, kdor vero izpodriva, vero zasmehuje, ne škoduje samo veri, ampak tudi škoduje domovini, kakor so verjeli že stari pogani. Kar smo v zadnjih vrsticah napisali, to bomo razložili širje in bolj natančno utemeljili.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. avgusta.

Kompromisi na Češkem. Večina Staročehov je baje za kompromis in Mladočehi ob bodočih volitvah za deželni zbor. Staročehi bi se zavezali, da bodo delali vladi opozicijo; v ostalem bodo pa samostojno postopali. Mladočehi so pa s tem pogojem pripravljene s Staročehi skleniti kompromis. Dva staročeska odposlanca udeležita se shoda mladočeskkih zapupnikov, da se o kompromisu dogovoré. Mej konservativnim in liberalnim veleposestvom se pa vrše nekda tudi pogajanja o nekem kompromisu, za bodoče deželnozborske volitve. Sedaj ustavoverno veleposestvo nima v deželnem zboru nobenega zastopnika.

Nemški nacionalci in liberalci so si hudo v laseh zaradi volitve v ljudski mestni skupini. Neki dr. Caspar se je izrekel, da bi dr. Heilsberg, da še živi, najbrž se sam spomnil svojega nemštva in židovski levici dal slovo. Nemškoliberalni listi so zaradi tega vsi po konci, ker je to nekako agitacijsko sredstvo proti njim. Omenjeno trditev zavračajo kot grdo sumničenje, kajti dr. Heilsberg je bil vedno zvest nemškoliberalni levici. Nemškonarodni listi pa odgovarjajo, da je stvar malo drugačna. Tudi so pred 1887. je liberalna levica imela isti program, kakor ga ima danes, ali vendar leta 1885. dr. Heilsberg ni hotel baš zaradi svojega nemškega mišljenja vstopiti vanjo. Vstopil je bil v nemški klub, ki je zastopal blizu ista načela, kakor sedaj nemški nacionalci.

Cankov je iz Peterburga prišel na Dunaj in čaka, da od bolgarske vlade dobi dovoljenje, povrniti se v domovino. Če ne bode mu dovolila povrniti se v domovino, se več ne povrne v Peterburg, temveč se naseli kje v Rumuniji. Z Dunaja je Cankov izdal neki oklic na svoj narod. V tem oklicu se govori o brambi slovanstva in pravoslavja v Bolgariji. Tako govori tisti Cankov, ki je ob svojem času bil postal katolik, da bi le pridobil Francijo, da se potegne za Bolgarijo. Pozneje se je pa zopet popravo-slavil, ko je videl, da tako bolj kaže. V tem oklicu se pa posebno hvali Rusija in zagotavlja, da Rusi nič slabega ne želé Bolgarom. Pohvalno se govori o ruskih uradnikih v Bolgariji. Morda je Cankov pozabil, da je on prouzročil prvi razpor mej Bolgari in Rusi v bolgarski službi, ne pa Karavelov ali pa morda celó Stambolov, ki sta prišla za njim. Cankov dalje naglašá, da Bolgarija se more razvijati le po potu, ki je pokazan v sanšefanski pogodbi. Mari ni bilo zjedinjenje obeh Bolgarij korak na tem potu, kateremu se je pa ustavljala Rusija in se mu je ustavljala tudi sam Cankov. Razpor mej Bolgari in Rusi prihaja pač le od tod, da se Rusija pod carjem Aleksandrom III. ne drži več gledé bolgarske politike onih načel, kakor se jih je, ko je sklepala sanšefanski dogovor. Koncem pa priporoča v tem oklicu Cankov, da naj Bolgari ljubijo in v miru živé z Rusijo, naj obnové prejšnjo ustavo, po kateri se mora prestolonaslednik vzgojiti v pravoslavju in se naj zakoni sklepajo v demokratičnem duhu Bolgarov in primerni njih običajem. Omeje naj se stroški za upravo. Napravi naj se ravnotežje v financah in naj se varuje nedvisnost bolgarske trgovine in industrije.

Anarhisti. Ministerski predsednik Dupuy je precej hudo bolan. Nekateri listi hočejo vedeti, da njegova bolezen izvira iz zastrupljenja. Anarhisti so ga hoteli spraviti s sveta, pa je jim menda še izpodletelo. Tudi dva druga atentata, ki sta se namerovala nanj, sta se preprečila. Govori se, da Pavla Reclusa le zaradi tega ni dobila policija, ker so ga varovali nekateri visoki ljudje, ministri in senatorji. Neki krčmar Konstant Martin je policijo goljufal za večje svote. Pri njem so se baje shajali anarhisti. On je policiji obljubil, da bode ji že pripeljal v roke razne nevarne tiče. Policija mu je dala denarja, krčmar je pa rajši z denarjem pobegnil, kakor bi pa pomagal policiji anarhiste loviti. Sodi se, da je krčmar sam anarhist in se je poprej dogovoril z drugimi anarhisti, kako bode osleparil policijo.

Španija je v jako težavnem stanju. V severnih pokrajinah se prikazuje močno karlistično gibanje. Bati se je vstaje. Na Filipinskih otocih imajo vojsko, ki jih bode mnogo stala, ker so se mnogi rodovi pridružili sovražniku. Na Kubi se zopet začena vstaja. Razširjajo se po deželi oklici, v katerih se pozivljejo prebivalci, da se spuntajo in se osnuje samostojna republika. Nadalje še Špancem napravljajo skrbi Kabili, ki se povsod gibljejo v Maroku blizu tamošnjih španskih posestev. Najtežavnejše je pa za vladu, da so pri vseh teh nevarnostih državne blagajnice prazne in po vsej deželi pa vlada velika beda.

Cerkveni letopis.

Saj vendar ni tako hudo?

Kader ti sovražni klerikalci povzdignijo svoj glas zoper obstoječi zistem, kakor ga je vpeljal zakleti liberalizem in kažejo na strašne in hude posledice iz njega, precej morajo slišati obtožbo, da pretiravajo, da besne ti fanatiki. Saj vendar, pravijo nekatere osebe, ki imajo polzevo kri in zajče srce, saj vendar ni tako hudo in ne gre vse tako v zlo, kakor vi kažete. Dopolnili smo dobro četrto stoletja, odkar je liberalizem tudi v Avstriji stegnil svoje roke in veselo gospoduje v šoli, v postavah, v sodnih dvorih, po delavnicah: in vendar, glejte, kako so še vedno polne cerkve pri službi božji, čislajo se duhovniki, ohranjuje društvo in red.

Pred vsem bi se moralo odgovoriti, da ni vse zlato, kar se sveti; da veliko reči se na videz dozdevajo lepe in dobre, ki v resnici nimajo nobene cene.

Odgovoriti bi se moglo, da ni resnično, kar taki govore, ker resnici smo v zadnjih 25 letih zeló, da zeló nazadovali kar tiče krščanskega čutenja in moralnega življenja. Pa ti bodo odgovorili: Kaj hudega je pač, ako berem ta ali oni časopis? In morebiti je tisti časopis poln nesramnih dopitov, okrašen z gnjusnimi povesticami. Tako smo nazadovali, da malo se več ceni čednost, sramožljivost, poštenost. Zakaj? Zato ker liberalne postave preveč dovolijo, in vest se počasi navadi vsemu. Navadi se, da ne dela več razločka med praznikom in delavnim dnevom; med pustom in postom; navadi se pozabljati in celo morebiti zaničevati bodi Božje, bodi cerkveno zapoved. Ravno zato vidimo, da število strašno raste tistih, ki ne marajo poslušati besede božje ob nedeljah in praznikih, ki pozabljajo in opuščajo prejemanje zakramentov.

Res je, liberalizem ni prouzročil vsega hudega, kar bi bil mogel in česar so se bali dobri. Pa za to srečo moramo dati hvalo Bogu in sv. Cerkvi, ki s svojo mogočnostjo paralizuje moči sovražnikov. Prav so pred nekaj dnevi pisale „Tiroler Stimmen“, da če avstrijska država more se ustavljati nevihtam sedanjega časa, mora se pripisati edino to okolnosti tej, da je brezverstvo, katero je hotel vpeljati liberalizem, razbilo se ob moči razmer in čuta krščanskega avstrijskih narodov.

Sicer pa gorje nam, če bi liberalni duh, s katerim je vendar le preveč naše postavodajstvo napolnjeno, mogel razvijati in širjati vso svojo razdiralno delavnost. V tem slučaju gorje vam! gorje tudi naši domovini, ker resnica so vitežke besede, ktere je ne davno izgovoril solnograški deželni namestnik, grof Thun, na shodu društva Leonine: „Le ona država, ki sloni na krščanskih načelih more imeti moči, ustavljati se viharjem sedanje dobe“.

Zato ne zabijmo se v napačne iluzije, ker ravno v Avstriji ne vidimo, da je zlo prišlo do vrhunca, ampak podajmo si vsi roke, da uničujemo delo, katero je morebiti včasih res brez uspeha ali vendar brez prenehanja, — liberalizma pogubnega. Bojujmo

se, da se zopet vpelje v našo postavo duh krščanstva: tako rešili bomo družbo in se bomo pokazali prave domoljube.

„Il Popolo“.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. avgusta.

(Nje. Vel. presvitla cesarica) doape, kakor se poroča iz Pulja, dne 1. sept. v Miramar, od koder se odpelje na jutri na jahti Miramar na otok Krk.

(Ulični napisi v Ljubljani.) Včeraj dne 22. t. m. popoldne so začeli na mestnem trgu pribijati samoslovenske ulične napise.

(Otvorjenje mostu čez Savo v Radečah) se bode vršilo prihodnjo nedeljo dne 26. t. m. po naslednjem vspejedu: 1. V soboto dne 25. t. m. zvečer godba ter razsvetljava trga in mostu. 2. V nedeljo zjutraj budnica, ob 7. uri sprejem gostov. 3. Slovensna sveta maša ob 10. uri, na to blagoslovljenje in otvorjenje mostu, pri katerem svira godba iz Ptuja. 4. Ljudska veselica ob 3. uri popoldne na okrašenem travniku radeške graščine, loterija za dobitke, brezplačno pogoščenje revežev. Pri veselici igrata ptujška in domača godba. Na večer umetelni ogenj.

(V knezoškofjsko Alojzijevisče) je bilo vsprejetih 46 starih in 14 novih gojencev, vseh skupaj toraj 60. Za več gojencev v sedanjem poslopiju ni prostora. Oglasa pa se leto za letom mnogo prosilcev, kateri se morajo samo radi tega odbijati, ker jih ni moči kam spravljati in ker ni pripomočkov za njih vzdrževanje. Slavnemu občinstvu in zlasti čč. duhovščini pokladamo misel v prevdarek, naj bi se Alojzijevisče razširilo in povečalo število gojencev, katero je sedaj z ozirom na velikost škofije dosti premajhno. Vrh tega se mora še to poštovati, da je v Ljubljani dobrih in zdravih stanovanj jako malo. — Sploh bi bilo želeli, da bi se slavno občinstvo bolj zanimalo za ta prvi škofjski zavod. Med tem ko so slični zavodi po drugih škofijah zelo napredovali, smo ostali pri nas tam in tako, kakor je zavod zapustil pokojni ustanovitelj knezoškof Anton Alojzij Wolf. — V mnogih celo duhovskih krogih prevladuje misel, kakor da bi bilo Alojzijevisče nekaka dijaška sirotišnica. Ta misel je napačna; Alojzijevisče je zavod, kjer naj se vzgajajo mladeniči, ki obetajo po svojem vedenju in učenju, da bodo kedaj dobri duhovniki. V smislu odloka tridenškega zbora v 23. seji je želel, kakor se spozna iz oklica, poslanega duhovnikom dne 29. sept. 1846, tudi velikodušni ustanovitelj Alojzijevisča, da se vsprejemljejo otroci revnejših starišev, „a vendar ne odreja tudi otrokom imovitih roditeljev sprejema v mladenišnico, da se le sami prežive, ter z lepo npravnostjo svedočijo, da hočejo služiti Bogu in cerkvi“. — Iz med 47 letošnjih prosilcev so se vsprejeli naslednji mladeniči: Šestošolca Josip Cuderman iz Trstenika in Josip Mencil z Iga; petošolca Jurij Röthel od Stare Cerkve pri Kočevju; četrtošolci Martin Pečarič iz Metlike, Josip Pirc iz Velesovega in Martin Stular iz Metlike; tretješolci Ivan Jeglič iz Podbrezja, Viktor Kopatin iz Št. Vida nad Vipavo, Martin Kostelec iz Metlike, Jernej Podbevšek z Vranje Peči, Matija Rode z Goričice, A. Sušnik iz Mekin, Vincencij Šarabon iz Tržiča in Anton Žnidaršič iz Dobropolja. — Bog daj svoj blagoslov.

(Sv. Oče Leon XIII.) je dobil povodom svojega godu iz vseh krajev sveta, med njimi tudi od mogih vladarjev, brez števila brzojavnih in pismenih čestitek. — Ko je sprejemal voščila kardinalov, prelato in redovniških zastopnikov, občudovali so vsi duševno in telesno krepost sv. Očeta. Kardinala je potem povabil v svojo knjižnično dvorano, kjer se je z njimi živahno pogovarjal o zadevah raznih kongregacij.

(Iz Št. Vida nad Ljnbjlano.) Dne 23. avgusta je umrl okolo polnoči v Podgori, pri Št. Vidu, posestnik Jernej Rozman, kateremu naj s temi besedami njemu tolikanj priljubljeni „Slovenec“ postavi mali spomenik. Da ne govorim o ranjkega lepih lastnosti kot katoliškega kristijana in jako skrbnega hišnega gospodarja, ki je svojim sedaj že odraslim otrokom zapustil poleg lepega premoženja še lepši zgled krščanskega življenja, omenim le njegovega posebnega veselja, s katerim je prebiral slovenske časopise, osobito „Slovenca“, „Danico“, „Domoljuba“. Zaradi bolezni na nogi je bil leto in dan privezan na posteljo. Tu so mu bili v posebno zabavo omenjeni časniki, katerih ni dal iz roke do zadnjih dnij, ko

so mu moči popolno odpovedale. Blagi ranjki je bil tudi še izmed tistih odbornikov, ki so ustanovili našo narodno čitalnico, kateri je bil veliko let skrbni predsednik, — ves čas pa zvesti ud in podpiratelj. Bog mu plačaj z večnim veseljem njegovo vzgledno zemeljsko delovanje! Ranjkega truplo bode izročeno zemlji dne 21. t. m., na dan — njegovega godu pa tudi rojstva, o katerem bi bil nastopil 79 leto.

(Premeteni ubegli prisiljenci.) V nedeljo dne 19. t. m. so pobegnili iz ljubljanske prisilne delavnice 3 prisiljenci: H. Gögl s Tirolskega, Franc Rozman iz Bohinja in Nik. Pertot z Nabrežine. Dva izmed njih sta dobila civilno opravo, tretji pa je oblekel monturo paznikovo, ter je lepo mimo straže peljal svoja tovariša v prosti svet.

(Novi poštni urad.) Dne 1. septembra t. l. odpre se v Zgornjih Gorjah pri Bledu nov poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob enem služboval kot nabiralnica poštno-hranilničnega urada. S poštnim uradom na Bledu imel bode vsakdanjo poštohodno zvezo.

(Iz Kroke.) V soboto dne 25. t. m. bode ob 10. uri slovesna črna sveta maša z „Liberia“ po pokojnem nadučitelju g. Marku Košci, katere se bodo udeležili gg. učitelji in učiteljice.

(Podpore gasilnim društvom). Zavarovalnice, ki delujejo na Kranjskem, so za leto 1893 dež. odboru plačale od svojih dohodkov za gasilna društva 6.217 gld. 37 kr., in sicer graška 1.610 gld. 55 kr., „Slavija“ 1.346 gld. 71½ kr., „Avstrijski Feniks“ 734 gld. 32½ kr., „Assicurazioni generali“ 503 gld. 12 kr., „Franco - hongroise“ 407 gld. 50 kr., „Riunione Adriatica“ 405 gld. 46 kr., „North British und Mercantile“ 271 gld. 5 kr., „Donava“ 214 gld. 47 kr., „Fonciere“ 208 gld. 4 kr., „Dunajska zavarovalna družba“ 207 gld. 36 kr., „Concordia“ 185 gld. 30 kr., „Unio Catholica“ 78 gld. 8 kr., „Montanska družba“ 44 gld. 16 kr., „Lipska družba“ 1 gld. 33 kr. Podpore so dobila gasilna društva: Kranjska zaveza 500 gld., gasilno društvo v Ljubljani 300 gld., v Ilir. Bistrici, Kropi in Št. Petru na Notranjskem po 200 gld., v Postojini, Kranju, Mengšu, Gorjah, Črnem Vrhu, Žužemberku in Kamniku po 150 gld., na Studencu 130 gld., v Dobu, Komendi, Blokah, Senožečah in Predgradom po 120 gld., v Jesenicah, Škofji Loki, Podpeči, Zelenikih, Litiji, Vrhnikih, Radovljici, Zagorji, Šiški, Št. Vidu pri Ljubljani, Begunjah, Viču, Vipavi in Bizaviku po 100 gld., v Domžalah, Kočevju, Dovjem, Dolu, Šmartinem pri Litiji, Tržiču, Planini, Novem Mestu, Spod. Logatcu, Bledu in Višnji Gori po 80 gl., v Borovnici, Horjulu, Kranjski Gori, Št. Vidu pri Vipavi in Beli Peči po 70 gl., v Srednji Vasi pri Kočevju in Cérknici po 60 gl., v Starem Logu, Št. Jerneju, Gradacu, Mokronogu, Koprivniku, Dol. Vasi pri Ribnici, Dolnji Vasi pri Cirknici, Rakeku, Toplicah, Nemški Loki, Št. Vidu pri Zatičini, Cerkljah pri Krškem in občini Vel. Loka po 50 gld., v Svetlem Potoku in Verdu po 30 gld., v Morovcu 20 gld.

(Toča v Istri.) Dne 18. t. m. okolu 9. ure zvečer se je usula toča na koperski okraj. Pobila je dober četr del grozdja. Škoda je velika.

(Zdravje v Ljubljani.) V Ljubljani je od 12. do 18. t. m. bilo 14 rojenih in 19 jih je pa umrlo. Umrli je 1 za grižo, 4 za vnetjem sopilnih organov, 6 za žledodnim katarom, 1 vsled mrtvouda, 2 vsled starostne oboletosti in 6 za različnimi boleznimi. Me umrlimi je 8 tujcev in 11 iz zavodov. Zbolel je eden za legarjem, 3 za grižo, 2 za davico in 2 za grižo z bluvanjem.

(G. dr. Franc Prevec.) ki je pred kratkim pri tržaškem nadsodišču s prav dobrim vspehom napravil svoj odvetniški izpit, namerava, kakor se čuje, otvoriti svojo odvetniško pisarno v Kranju.

(Pri sv. Ani na Gorenjskem) odprla se je dne 21. t. m. brzojavna postaja z omejeno službo zvezana s tamošnjim poštnim uradom.

(Nevarno obolel) je mgsn. J. Koman, mestni župnik v Trstu, kateri je radi zdravja pred nekaj dnevi prišel v Ljubljano.

(Ogenj.) Dne 16. t. m. je A. Kramarju v Lukovici pogorelo vse poslopje, Mariji Zorec pa strešina; prvi ima škode do 700, druga do 500 gld. Jeden otrok je bil v smrtni nevarnosti.

Telegrami.

Kolera.

Dunaj. 23. avgusta. Poslednjih 24 ur je v šestih okrajih v Bukovini 31 ljudij zbolelo in 18 umrlo za kolero in 10 ozdravelo,

v 19 galiških okrajih jih je pa 194 zbolelo, 82 umrlo in 42 ozdravelo.

Berlin, 23. avgusta. Od 13. do 20. avgusta jih je v Nemčiji 32 zbolelo in 23 umrlo za kolero.

Kitaj in Japon.

Tokio, 22. avgusta. Korejski kralj se je dne 30. julija poglasil nezavisnega in pozval Japonce, naj mu pomagajo pregnati Kitajce iz Fuze. Korejci podpirajo Japonce v boju. Korejska vlada je h krati odpovedala vse pogodbe s Kitajem.

Shanghai, 22. avgusta. Kitajski vojaki, ki so bili na poti na Korejo, so v Lian-Sangu severno od Lian-Tuanga pretepli škotskega misijonarja, kateri je neki vsled poškodb že umrl.

London, 23. avgusta. Japonski konzul v Glasgowu je protestoval proti temu, da se je zaplenila ladija „Islam“. Svoj protest je utemeljil s tem, da ta ladija ni bila namenjena za vojne namene.

Shanghai, 23. avgusta. Došlo je poročilo od generala Tio, da so v petek Kitajci Japonce napali pri Pjōngjangu in jih nazaj zapodili. Japonci so mnogo vojakov izgubili. V soboto so Kitajci napali z nova Japonce in jih izgnali iz Ohungha. Kitajsko brodovje je v Pečilskem zalivu. Roparji so vjeli v Sininghu-u dva katoliška misijonarja in zahtevali odkupnino. Policija dosedaj roparjev še ni dobila.

London, 23. avgusta. Poročila iz Kitaja potrjujejo, da so v Siningu na jugu od Nankiga vjeli roparji dva katoliško-nemška misijonarja.

Berolin, 23. avgusta. „Kleines Journal“ poroča se iz Peterburga, da se misli rusko brodovje v Tihem morju pomnožiti za devet ladij, katere dne 27. avgusta odplujejo iz Kronstadta.

Praga, 23. avgusta. Na povabilo praške trgovske zbornice so se včeraj bili sešli zastopniki trgovskih zbornic v Pragi in Liberci, labškega društva, češkega deželne odbora in mest ob Labi in Moldavi od Prage do Ustja. Sklenili so v septembru ogledati reko do Ustja i v posebni spomenici koncem objaviti vspeh te preiskave in dokazati potrebo ureditve rek. Za širše občinstvo se bode izdal o tej stvari poseben spis v obeh jezikih. Predsedoval je deželni poslanec Bondy, kateri je naglašal, da vreden čeških rek za plovbo ni jednostransko narodno, temveč občno patrijotično vprašanje. Laba je naravna zveza obeh narodnostij na Češkem. Predsednik trgovinske zbornice Šebor je izrazil željo, da bi Nemci in Čehi tudi v političnih vprašanjih bili tako jedini, kakor so v tem gospodarskem vprašanju.

Rim, 23. avgusta. Neki časopis je poročal, da so se vojaki 24. pešpolka v ostrogu v Braccianu uprli. Vladni listi oporekajo to novico. Bili so le posamezni slučaji nepokorščine, ki so se pa poravnali disciplinarnim potom.

Messina, 23. avgusta. V pisarni tehničnega podjetja Lauze je nastal ogenj, ko so se delale priprave za slavnost Rudečega križa. Dve osebi sta mrtvi, pet, mej njimi lastnik sam, pa ranjeni.

Peterburg, 23. avgusta. Cesar Aleksander je lahko zbolel za influenco, ali vendar ni nobene nevarnosti.

Lyon, 23. avgusta. V mestnem svetu je danes predlagal jeden svētnik, da se takoj začne pogajanja o novi trgovski pogodbi s Švico. Trgovci podpisujejo peticijo v tem smislu na generalni svēt.

Pariz, 23. avgusta. Porotno sodišče je obsodilo dva človeka, ki sta vlomila v stanovanje dveh starcev in ropala, v dosmrtno prisilno delo. Zatoženca sta mej preiskavo priznala, da sta anarhista.

Madrid, 23. avgusta. Umrli je poslanec Loze Sagasta, sin ministerskega predsednika.

Vernet-les-Bains, 23. avgusta. Ministerskemu predsedniku Dupuyu se je zdravje precej zboljšalo in je imel mirno noč.

Tuji.

21. avgusta.

Pri *Slonu*: Vičmann, dr. vitez Schneider, Rosebaum, Müllner z Dunaja. — Pfau z Reke. — Dejak iz Pulja. — Modiano iz Trsta. — Zadina Vincencij iz Nemškega Broda. — Zadina Alojzij iz Ljubna. — Petzl iz Lovrane. — Kumer iz Rateč. — Kastelic iz Gorice. — Aal iz Norimberka. — Lonkus iz Višnje Gore. — Lihl iz Zagreba.

Pri *Maliču*: Stupka, Murko, Prokop, Steger, Haas, Stögerer in Fackler z Dunaja. — Greusing iz Inomosta. — Winterhalter iz Maribora. — Koller z Reke. — Herborn, Cavazzani, Kosi, Marchesetti iz Trsta. — Schautz iz Sent-Jurja. — Andorfer, Potatzky iz Gorice. — Kukuljevič iz Varaždina. — Pajanič iz Zagreba. — Majdič iz Celja. — Forlani iz Spljeta. — Knöpfler iz Gradca. — Blahne iz Ribnice.

Pri *bavarskem dvoru*: Janež iz Kočevja. — Boljan iz Pulja. — Kušan iz Novega Mesta.

Pri *Južnem kolodvoru*: Manzin iz Vodnjana. — Bernardo iz Freiburg-a.

Pri *avstrijskem caru*: Tomšič iz Zagreba. — Löscher iz Maribora.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkornost v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.		738.6	8.6	sl. szap.	megla	
22. u. pop.		737.5	20.2	brevz.	jasno	00.0
9. u. zveč.		737.1	14.0	sl. zapad	"	
Srednja temperatura 14.3°, za 4.1° pod normalom.						

Kovert s firmo
priporočila
Katoliška Tiskarna
po nizke ceni.

POVESTI

ANDREJ KALAN

je izšel ter se dobiva komad po 20 kr., po pošti 23 kr. v „Katoliški Bukvarni“ in „Katol. Tiskarni“ v Ljubljani.

— Dobé se še II., III., IV. in V. zvezek. —

Dunajska borza.

Dné 23. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	55	"
Avstrijska zlata renta 4%	122	"	95	"
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97	"	85	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	70	"
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	95	"	85	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1008	"	—	"
Kreditne delnice, 160 gld.	364	"	50	"
London vista	124	"	45	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61	"	02 1/2	"
20 mark	12	"	20	"
20 frankov (napoleonor)	9	"	89 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	45	"
C. kr. cekini	5	"	90	"

Dné 22. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	149	gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154	"	75	"
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196	"	—	"
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96	"	40	"
Tisine srečke 4%, 100 gld.	143	"	—	"
Dunavske vravnave srečke 5%	127	"	—	"
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107	"	25	"
Posojilo goriškega mesta	—	"	—	"
4% kranjsko deželno posojilo	67	"	40	"
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	"	60	"
Prijoritne obveznice državne železnice	224	"	—	"
" južne železnice 3%	157	"	25	"
" južne železnice 5%	128	"	50	"
" dolenskih železnice 4%	98	"	50	"

Kreditne srečke, 100 gld.	197	gld.	70	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140	"	—	"
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17	"	75	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	"	50	"
Salmove srečke, 40 gld.	69	"	—	"
St. Genois srečke, 40 gld.	71	"	—	"
Waldsteinove srečke, 20 gld.	51	"	—	"
Ljubljanske srečke	24	"	50	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	170	"	75	"
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3230	"	50	"
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	489	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	110	"	20	"
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	80	"	—	"
Montanska družba avstr. plan.	87	"	70	"
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	179	"	50	"
Papirnih rubljev 100	133	"	87 1/2	"

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri prebanjih, pri izrebanju
najmanjše dobitke.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni svēti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.

Spominjate se
„katoliškega sklada“
ob raznih prilikah!

Zahvala.

Predsedništvo »Zaveze slov. učit. društev« izreka tem
potom svojo najpristnejšo zahvalo slov. krajnemu odboru
učit. društva za goriški okraj, posebno njega načelniku, ne-
utrudljivemu nadučitelju g. Tomažu Jugu; g. c. kr. šolskemu
svetovalecu Fr. Vodopivcu; g. Fr. Hafnerju, ravnatelju c. kr.
učiteljske in slavni čitalnici za blagovoljno prepustitev za
zborovanje potrebnih prostorov; vrlim pevkam in pevcem;
slavnemu županstvu in prečastiti duhovščini v Cerknem in
sploh vsem, kateri so pripomogli k tako sijajni izvršitvi še-
stelega glavnega zbora »Zaveze« v Gorici.

Predsedništvo „Zaveze slov. učiteljskih društev“

v Dol. Logatcu, 22. avg. 1894.

J. Šega,
tč. tajnik.

V. Ribnikar,
tč. predsednik.

Agrarske operacije.

Deželna komisija za agrarske operacije na Kranjskem
razglašala sklep postopanja, tičočega se nadrobne razdelbe po-
sestnikom v Mali Ligojni skupno v last spadajočih zemljišč,
ker je popolnoma izvršena ta agrarska operacija. Z dnevom,
ko se objavi to razglasilo, neha gledé te agrarske operacije
pristojnost agrarskih oblastev, tako, da le-ta ostanejo odsej
pristojna samo še v razsojevanje o razdelbi skupnih zemljišč
itd. v misel vzetih zahtev.

Najboljšo pitno vodo

pri epidemijski nevarnosti, v podobnih
slučajih že večkrat preskušeno, od zdravniških
(X.) avtoritet priznana, ima 51 30

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONJEVE
GIESSSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

Ta voda je popolnoma prosta organskih snovij
in daje posebno v krajih s sumljivo vodo iz vod-
njakov in vodovodov najugodnejšo pijačo.

Henrik Mattoni, Karlove vari in na Dunaju.